

UOHSX008V8SB

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0079/2016/VZ-49367/2016/323/MOđ

Brno 16. prosince 2016

V řízení o rozkladu ze dne 4. 3. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava**, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0005/2016/VZ-06218/2016/542/ODv ze dne 18. 2. 2016, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše uvedeným zadavatelem, při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Komín u pavilonu F pro odvod spalin z SBI testu**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 1. 10. 2014 a uveřejněno dne 2. 10. 2014 pod ev. č. 495296,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0005/2016/VZ-06218/2016/542/ODv ze dne 18. 2. 2016

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 1. 10. 2014 zahájil zadavatel - Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava (dále jen „**zadavatel**“) - podle § 26 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ otevřené řízení na veřejnou zakázku s názvem „Komín u pavilonu F pro odvod spalin z SBI testu“, odesláním oznámení do Věstníku veřejných zakázek, které zde bylo uveřejněno dne 2. 10. 2014 pod ev. č. 495296 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Podle bodu 7. 1. zadávací dokumentace byla předmětem veřejné zakázky dodávka a montáž komínu. Komín měl být zavěšen na jižní fasádě pavilonu „F“ a vytažen nad úroveň atiky. Komín s vnitřním průměrem 700 mm měl být lehký, univerzální, třívrstvý, nerezový s tloušťkou tepelné izolace 50 mm a tloušťkou stěny 0,6 a 1,0 mm. Komín byl určený pro všechny typy spalin a měl odvádět vzdušinu (odkouření SBI-testu) s nejvyšší teplotou do 200°C.
3. V bodu 19. 5. návrhu smlouvy o dílo, který byl přílohou číslo 1 zadávací dokumentace veřejné zakázky, bylo uvedeno: *„Zhotovitel prohlašuje, že ke dni podpisu této Smlouvy má uzavřenou pojistnou smlouvu, jejímž předmětem je pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou Zhotovitelem třetí osobě v souvislosti s výkonem jeho činnosti, ve výši nejméně 50 000 000,-Kč, odpovídající předpokládané hodnotě celého realizovaného stavebního díla, na němž se bude podílet.“*
4. Dne 20. 11. 2014 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem Stavby COMPLET Technologic s.r.o., IČO 28627156, se sídlem Sokola Tůmy 1099/1, 709 00 Ostrava (dále jen „**vybraný uchazeč**“), na plnění veřejné zakázky smlouvu o dílo s cenou 215 620 Kč bez DPH.
5. Dne 6. 1. 2016, kdy Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) doručil zadavateli oznámení o zahájení správního řízení, bylo správní řízení zahájeno.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností a po zhodnocení všech podkladů vydal Úřad dne 18. 2. 2016 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0005/2016/VZ-06218/2016/542/ODv z téhož dne (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup uvedený v § 46d odst. 1 zákona a současně porušil § 6 odst. 1 zákona, když v rámci návrhu smlouvy o dílo stanovil diskriminační obchodní podmínku spočívající v povinnosti dodavatele mít ke dni jejího podpisu pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou tímto dodavatelem třetí osobě v souvislosti s výkonem jeho činnosti, a to ve výši nejméně 50 000 000 Kč (dále

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

jen „**předmětná obchodní podmínka**“), přestože „*takto stanovená výše pojistné smlouvy nebyla přiměřená ve vztahu k předmětu plnění, který svým rozsahem odpovídal veřejné zakázce malého rozsahu*“, čímž nestanovil obchodní podmínky v souladu s § 1 odst. 3 věty první vyhlášky č. 231/2012 Sb., kterou se stanoví obchodní podmínky pro veřejné zakázky na stavební práce (dále jen „**vyhláška**“), přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo.

8. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 5 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 4. 3. 2016 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne, jímž brojí proti napadenému rozhodnutí v celém rozsahu. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 19. 2. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
10. Zadavatel v souvislosti s výrokem I. napadeného rozhodnutí vytýká Úřadu především nesprávné posouzení postupu zadavatele při stanovení předmětné obchodní podmínky. Zadavatel je přesvědčen, že výši pojistné částky nemohl odvozovat od hodnoty veřejné zakázky, ale od výše hrozící škody, která v případě činností, jež byly předmětem veřejné zakázky, hrozila v rozsahu desítek milionů korun, a to vzhledem k hodnotě budov a jejich vybavení, s jejichž rekonstrukcí, financovanou z Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, přímo souvisela i veřejná zakázka. Účetní hodnota samotných nedokončených investic na předmětných budovách podle zadavatele přesahuje 70 000 000 Kč.
11. V souvislosti s rizikem plynoucím z předmětných činností pak zadavatel uvedl, že v době přípravy a realizace veřejné zakázky, stejně jako v době výstavby spalínového komína, nebylo dokončeno protipožární zařízení v rekonstruovaných budovách ani systém bránící šíření požáru, jelikož samotná rekonstrukce budov nebyla dosud dokončena. Při realizaci stavby komína tedy hrozilo, že by se případný požár, vzniklý v průběhu stavebních prací, mohl rozšířit i do sousedních budov, čímž by mohlo dojít ke vzniku rozsáhlejších škod než v případě již dokončené a zkolaudované stavby. Zadavatel dále upozornil, že taková situace se při rekonstrukcích objektů v nedávné době v České republice opakovaně vyskytla, a proto byla při přípravě veřejné zakázky kladena velká váha na právní zabezpečení rekonstruovaného majetku zadavatele, přičemž zadavatel vycházel mimo jiné i z informací své Fakulty bezpečnostního inženýrství, jež patří mezi přední pracoviště v oblasti bezpečnostního inženýrství a souvisejících výzkumných činností.
12. Zadavatel tedy zdůrazňuje, že pokud došlo k omezení okruhu potenciálních dodavatelů, bylo to způsobeno samotnou podstatou poptávaných stavebních prací, jež přímo navazovaly na realizovanou rekonstrukci budovy, což bylo zřejmé z předmětu veřejné zakázky již při jejím zahájení. Výše pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě v souvislosti s výkonem jeho činnosti nejméně 50 000 000 Kč je pak podle zadavatele v daném odvětví zcela běžná a to i u středně velkých stavebních společností.
13. Závěry Úřadu obsažené v bodě 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že přestože práce při dodávce komínu obnášejí jisté riziko, např. vzniku požáru, nemůže argumentaci zadavatele přisvědčit, když obdobné práce spočívající ve svařování, a tedy práci s otevřeným ohněm,

jsou typické rovněž pro drobné opravy nábytku a vybavení budovy, zadavatel zcela odmítá z důvodů nemožnosti srovnávat stavbu komína procházející celou stavební konstrukcí budovy například s opravami nábytku. Zadavatel je tedy přesvědčen, že zcela v souladu s vyhláškou přizpůsobil obchodní podmínky týkající se pojištění odpovědnosti zhotovitele předmětu plnění.

14. V souvislosti s výrokem II. napadeného rozhodnutí zadavatel pokládá za nepřezkoumatelné posouzení likvidačního charakteru pokuty provedené Úřadem, neboť je přesvědčen, že nelze vycházet z celkové výše výsledků hospodaření zadavatele bez zohlednění nezbytných mandatorních výdajů.

Závěr rozkladu

15. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu a stanovisko předsedy Úřadu

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k závěru uvedenému ve výrokové části tohoto rozhodnutí, který v podrobnostech odůvodňuji níže.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

18. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.
19. Podle § 152 odst. 4 správního řádu platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci.
20. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

21. K přezkoumatelnosti se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 92/2009 – 65 ze dne 16. 3. 2010, ve kterém uvedl: „*O rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností* [zvýraznění provedeno předsedou Úřadu] *nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, čj 2 Azs 47/2003 - 130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS; viz též rozsudek čj. 2 Ads 33/2003 - 78, cit. v bodě [12] shora). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2003, čj. 7 A 547/2002 - 24). Rozhodující je, zda rozpory ve výroku či mezi výrokem a odůvodněním mohou být odstraněny výkladem (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2006, čj. 1 Afs 38/2006 - 72), a to ve vazbě na další části výroku a odůvodnění rozhodnutí či kontext dané věci.“*

Rozpor výroku I. napadeného rozhodnutí s právními předpisy

22. Z výroku I. napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad založil svůj právní závěr o spáchání správního deliktu na konstatování porušení postupu podle zákona zadavatelem, když tento předmětnou obchodní podmínkou požadoval pojištění ve výši, jež nebyla přiměřená vůči předmětu plnění v hodnotě veřejné zakázky malého rozsahu.
23. V bodě 43 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konkrétně uvedl následující: „*V souladu s vyhláškou byl zadavatel při zadávání veřejné zakázky povinen stanovit obchodní podmínky přiměřeně k předmětu plnění veřejné zakázky, kterým byla dodávka a montáž komínu v přibližné hodnotě 200 000,- Kč až 300 000,- Kč. Ve vztahu k hodnotě předmětu plnění pak nelze za přiměřené považovat stanovení požadavku na sjednání pojistného plnění ve výši nejméně 50 000 000,- Kč, které je takřka dvoustnásobkem předpokládané ceny předmětu plnění veřejné zakázky.“*
24. V bodě 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad dále uvedl, že „*[v]ýši zadavatelem požadovaného pojištění (...) nelze vztahovat pouze k povaze vykonávaných prací, neboť takový postup by vedl k výše nastíněným závěrům, když i v případě bagatelních činností by museli zhotovitelé disponovat pojištěním s výší maximálního pojistného plnění v řádu desítek milionů“*, a v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel následovně: „*V posuzované věci (...) dochází k extrémnímu rozdílu mezi předpokládanou cenou požadovaného předmětu plnění veřejné zakázky a zadavatelem stanovenou výší pojistného plnění, které je v konečném důsledku 192 x vyšší než cena veřejné zakázky včetně DPH (...) obchodní podmínku stanovenou zadavatelem v rámci návrhu smlouvy tak v posuzovaném případě nelze považovat za přiměřenou celkové hodnotě veřejné zakázky.“*
25. Takové právní závěry však nejsou správné, neboť jsou založeny na nesprávné interpretaci příslušných ustanovení zákona i vyhlášky, jak je podrobněji rozvedeno níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí.
26. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat mimo jiné zásadu zákazu diskriminace, která je pro posouzení předmětné obchodní podmínky, jakožto sporné otázky v přezkoumávaném případě, konkretizována v § 46d odst. 1 zákona, resp. ve vyhlášce, jejíž dodržení toto ustanovení předepisuje.

27. Podle § 1 odst. 3 věty první vyhlášky může veřejný zadavatel stanovit i další obchodní podmínky, které tato vyhláška neupravuje, ale vždy „*přiměřeně k předmětu plnění*“ a podmínkám této vyhlášky.
28. Za využití jazykového výkladu vyplývá z výše uvedených právních předpisů, a především citované části vyhlášky, že přiměřenost obchodních podmínek u stavebních prací, a stejně tak i jejich případnou diskriminační povahu, je nutno posuzovat ve vztahu k „předmětu“ plnění veřejné zakázky, tedy ke konkrétní „obsahové“ stránce činností popídaných v rámci veřejné zakázky, a nikoliv ve vztahu k „rozsahu“ z hlediska předpokládané hodnoty veřejné zakázky, které tento předmět plnění odpovídá.
29. Při zohlednění logického a systematického výkladu týchž právních předpisů je sice možno považovat aspekt hodnoty předmětu plnění za fakultativní část okruhu aspektů spoluurčujících předmět plnění v širším slova smyslu, respektive kritérium hodnoty veřejné zakázky není výslovně vyloučeno z okruhu úvah o přiměřenosti té které obchodní podmínky. Při posouzení přiměřenosti či diskriminační povahy zadávacích podmínek je však nezbytné vycházet ze všech konkrétních okolností daného případu a nikoliv preferovat jediné, navíc obecné a značně zjednodušující kritérium, jakým je předpokládaná hodnota veřejné zakázky, resp. násobek jejího překročení.
30. Při posouzení „přiměřenosti“ předmětné obchodní podmínky ve vztahu k „předmětu plnění“ veřejné zakázky je pak nezbytné posoudit především konkrétní „obsahovou“ stránku činností popídaných v rámci veřejné zakázky v kontextu objektivně daných konkrétních stavebně technických podmínek v daném místě a čase realizace předmětu plnění veřejné zakázky. Případné úvahy, které by se nějakým způsobem dotýkaly hodnoty předmětu plnění veřejné zakázky, tak mohou být zohledněny pouze nepřímou a v rámci argumentace vystavěné na jeho „obsahové“ stránce.
31. Toto však Úřad neučinil, neboť na základě nesprávného právního výkladu dovedl primárně relevanci předpokládané hodnoty ve vztahu k výši pojištění vyžadovaného předmětnou obchodní podmínkou, jak vyplývá právě z výše citovaných částí napadeného rozhodnutí, především bodu 47 jeho odůvodnění, byť z úvodní části tohoto bodu je patrný náznak alespoň obecných úvah o obsahové stránce, když Úřad provádí stručné srovnávání činností při dodávce komínu s činnostmi při drobných opravách nábytku a vybavení budovy, avšak nejvíce z bodu 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém Úřad uzavřel, že „*obchodní podmínku stanovenou zadavatelem v rámci návrhu smlouvy tak v posuzovaném případě nelze považovat za přiměřenou celkové hodnotě veřejné zakázky*“.
32. Na základě výše uvedeného je zřejmé, že v přezkoumávaném případě Úřad v průběhu správního řízení na základě prvotního nesprávného právního výkladu nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když při posouzení existence odpovědnosti zadavatele za správní delikt opomněl zohlednit především obsahovou stránku činností definujících předmět plnění veřejné zakázky, které jsou podle relevantních právních předpisů rozhodné pro posouzení toho, zda je předmětná obchodní podmínka přiměřená předmětu plnění veřejné zakázky, a zda tedy zadavatel při jejím stanovení dodržel postup stanovený zákonem.
33. Úřad navíc učinil výrok I. napadeného rozhodnutí vnitřně rozporným a tedy nepřezkoumatelným, když i přes výše uvedený význam relevantních právních předpisů a především § 1 odst. 3 věty první vyhlášky, při formulaci jejího konkrétního porušení

zadavatelem, v časti výroku: „*takto stanovená výše pojistné smlouvy nebyla přiměřená ve vztahu k předmětu plnění, který svým rozsahem odpovídal veřejné zakázce malého rozsahu*“, zaměnil přiměřenost „předmětu plnění“ za přiměřenost „rozsahu“ hodnoty předmětu plnění.

34. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zároveň zřejmé, že Úřad na předpokladu správnosti těchto závěrů o významu relevantních právních předpisů pro posouzení přiměřenosti obchodních podmínek pro veřejné zakázky na stavební práce v podstatě založil své závěry o porušení zákona, jakožto jednoho z předpokladů odpovědnosti za správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Jedná se tedy o vadu, o níž lze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a na správnost napadeného rozhodnutí.
35. Při novém projednání věci bude Úřad vázán právním názorem vysloveným výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí a poté, co zjistí stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nově posoudí, zda je předmětná obchodní podmínka přiměřená předmětu plnění veřejné zakázky a zda tedy zadavatel při jejím stanovení dodržel postup stanovený zákonem, a své závěry přezkoumatelným způsobem odůvodní.

K důvodům zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí

36. Podle § 82 odst. 3 správního řádu, pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. Jelikož jsem dospěl k závěru, že výrok I. napadeného rozhodnutí o spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem je třeba zrušit, neboť Úřad vycházel z nesprávných právních závěrů o významu pojmu „předmět plnění“ dle výše uvedených relevantních právních předpisů, má tato vada bezprostřední vliv i na zákonnost výroku II. napadeného rozhodnutí, jímž Úřad zadavateli za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí uložil pokutu ve výši 5 000 Kč. Je tedy zřejmé, že tento výrok o trestu bez výroku o vině samostatně neobstojí. Přikročil jsem proto i ke zrušení výroku o trestu za správní delikt.

VI. Závěr

37. Vady napadeného rozhodnutí nelze v řízení o rozkladu zhojit jiným způsobem než zrušením napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí prvostupňového správního orgánu musí stát na pevných právních závěrech podložených relevantními skutkovými zjištěními. Nebyly tak splněny podmínky pro změnu napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, ani pro změnu odůvodnění napadeného rozhodnutí.
38. Přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu dalších námitek rozkladu je za daného procesního stavu právně nadbytečné, neboť při novém projednání věci se může Úřad řídit zcela jinými úvahami a dospět ke zcela jiným právním závěrům založeným na novém posouzení stavu věci.
39. Podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Při novém projednání věci vezme Úřad v úvahu i námítky podaného rozkladu.

40. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je při svém rozhodování vázán věcným a právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy